

Cserhalmi Dániel: Ballagási vers (2016)

Bárcsak újra diák lennék,
Biztos biológusnak mennék
Nem érdekelne se töri vagy fizika
Csak a jó öreg statisztika.

Kutathatnék kedvemre, amit csak akarok,
Gyomirtóra vajon meghalnak-e a varangyok?
S halomban áll majd gépemen a mérések hada
Hogy megnézzem, fennáll-e fluktuáló asszimetria?

Bár lehet, inkább agyat kéne kutatnom,
Abban van a jövő, no meg az impakt faktor!
Nyomnék én patkányok agyába prolaktint
Megélve a munkával járó megannyi kínt!

De tudom, ez juttat majd el a konferenciákra,
No meg a hüllőgliasejtek összehasonlítása.
És ha már glia, akkor azt se felejtsem el,
Mit tehet a D-aszpartám annak szerkezetével!

Dolgoznék éjjel-nappal, nem érdekel a vakáció,
Mikor mindenem a kipeptin szignalizáció.
Meg a VTA, NAcc és PFC mágikus szavai,
Mert azt mondák agykutatással jól lehet csajozni.

S míg régen a zebrapintyek főként libikózáztak,
Ma már sokkal inkább az agyukban kurkásznak.
És ha eredmény még sincs, én még azt is kibírom,
És mérgemben megmérem a C1-inhibítorom.

De ha nem vonz majd a laboros pipettázás,
Megnézem milyen a bogaras utódgondozás.
És elemzek robotos-kutyás videót órákon át,
S ha meguntam, hát nézem inkább a Trónok harcát.

És ha majd a BSc-nek vége
„Nem járunk ki többet rétre
Nem úszunk többet a strandon
És nem borozunk már többet a gangon”

Mert jön majd az MSc, s az új lehetőségek,
Az őshonos juhajtók, no meg a gének,
S ha jól csinálom, talán tőlem lesz hangos a rádió
Ha megmondom, mily géneket rejt egy zebradánió.

A sikertől aztán zsákszámra eszem majd csokit,
Hogy legyen értelme mérni a Chromagronint,
S ha égne tőle a gyomrom, nem aggódom, úgy ám!
Polifenoloktól gyógyul a gyulladt bélhám!

Aztán vissza a laborba, vár a tudomány!
Segítenem kell pár limfómás kutyán.
Miközben egy tévés kuruzsló azzal gyűjt lájkot.
Porított holocén szarvascsonttal gyógyítja a rákot.

A hír hallatán kutyám vinnyogva menekül,
Nem eszem holocént kerül, amibe kerül!
Ezért a kocsmába megyünk kart mancsba öltve
Szociális interakciókra vágyik gazda és az ebe.

De elég a züllésből, így sosem nem lesz TDK-m!
Vár az egyetem, és a szakdolgozati munkám!
S mikor a munkától köpenyem már túlságosan koszos,
A gombás mosógép nagyobb hatékonysággal mos.

Friss ruhában mehetek aztán újra terepre,
Mégmérni, mekkora a lepke pödörnyelve,
S közben kékvércse száll le egy közeli fára
Csak remélem, nem én leszek a vacsorája.

Ettől aztán megnő a metabolitikus aktivitásom,
Amit jól megmérhetek akár télen, akár nyáron.
S ha végeztem, végre elérném az álmom,
Biológus lettem, s ezt meg nem bánom!

Nekem csak álom, de nektek valóság,
S ha nem kaszál el az államvizsga-bizottság,
Pár hét múlva a diplomások száma ismét gyarapszik,
Van, kinek az első lesz, s van, kinek a második.

Mit mondhatnak nektek? Valami böles dolgot kéne.
Tegyünk hát a végén minden tréfát félre.
Legyetek nyitottak mindarra, amit az élet ad,
Legyen az lepke, ászka, gének vagy gaz.

Emlékezzetek ZH-kra, szépre is meg rosszra,
S nem utolsó sorban a Katedrockra.
Ez hát a búcsú, töletek így köszön el
Alázatos tisztelettel, Cserhalmi Dániel.